

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 109.532 van 25 juli 2002  
in de zaak A. 124.093/IX-3.422.**

In zake :        Ronald VERMEULEN,  
                      wonende te GENT,  
                      Rodelijvekensstraat 40

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van  
Binnenlandse Zaken.

---

**DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat Ronald VERMEULEN op 18 juli 2002 heeft ingediend om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de administratieve beslissing d.d. 18.06.2002 (...) van het Ministerie van Binnenlandse Zaken houdende de benoeming van 49 ambtenaren tot bestuurschef waardoor verzoekers belangen zijn geschaad; subsidiair : de schorsing van de tenuitvoerlegging van alle benoemingen van de bestuurschefs behorend tot de Nederlandse taalrol : in casu de benoeming van VAN DE WEGHE Daniëlle, GOVAERTS Jacques, AERTS Bertha, VANDENBRANDE Berenice, ROCHUS Edithe, LEFEVER Marie, JANS Anita, VISPOEL Annick, CREMELIE Luc, DE BIE Anita, IMPENS Annick, GIELIS Patrick, DE RUYTER Hilde, MARCKX François, NOLLET Geert, GALLE Geert, APERS Werner, SONCK Greta, WALRAVENS Fabienne, ERENS Theodore, RONDOU Marie-Eve; subsidiair : minstens de schorsing van de tenuitvoerlegging van de benoeming van RONDOU Marie-Eve", aan verzoeker ter kennis gebracht op 18 juni 2002;

Gelet op de beschikking van 25 juli 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de gedeeltelijk kosteloze rechtspleging wordt verleend ten belope van 50 % voor wat onderhavige procedure betreft;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 19 juli 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 juli 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, die verschijnt in persoon, en van adjunct-adviseur S. HOVART, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak door de verzoekende partij als volgt worden weergegeven :

"1. Verzoeker trad op 01.02.1996 in dienst als bestuursassistent (rang 20 A) in proeftijd bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken, Dienst Vreemdelingen-zaken, op basis van een bij het toenmalige Vast Wervingssecretariaat (nu Selor) in 1993 afgelegd vergelijkend wervingsexamen voor opsteller (functie later herbenoemd als bestuursassistent) voor de diverse federale ministeries en instellingen van openbaar nut.

2. Na het welslagen van zijn stage, die 6 maanden bedroeg, in casu dus eindigde op 31.07.1996, werd verzoeker op 12/11/1996 benoemd in het ambt bestuursassistent, rang 20A.

3. Verzoeker wist reeds in 1996 dat er mogelijkheden waren tot promotie voor vastbenoemde bestuursassistenten in de rang 20A of 20B om de weddeschaal 20 E (zijnde de hoogste weddeschaal van rang 20) te bekomen mits het welslagen voor een loopbaanexamen bij het Vast Wervingssecretariaat (heden Selor).

4. Bij mondelinge navraag bij de personeelsdienst werd verzoeker erop gewezen dat één der voorwaarden tot deelname ondermeer de vaste benoeming was. Vermits deze deelnemingsvoorwaarde expliciet stond geformuleerd in het examenreglement van Selor (stuk 5) dacht verzoeker uiteraard niet voor inschrijving voor dit loopbaanexamen in aanmerking te komen.

5. Verzoeker heeft zich dan ook slechts in 1997 voor het eerst ingeschreven voor het loopbaanexamen 20E (stuk 6) dat in februari 1998 door Selor werd georganiseerd. Verzoeker slaagde voor dit examen met 80 % der punten (zie stuk 7 : p.v. van het examen 1998).

6. Vanaf maart 1998 werd hem de weddeschaal 20E toegekend.

7. Volgens het Statuut van het Federaal Rijkspersoneel, inzonderheid Art. 48 van het K.B. van 07.08.1939, Art. 72, § 4, van het K.B. van 02.10.1937, Art. 33, § 4, van het K.B. van 07.08.1939 en Art. 26 ter van het K.B. van 07.08.1939 en de latere wijzigingen hebben bestuursassistenten die van de weddeschaal 20E genieten na ten minste vier jaar, vanaf de maand volgend op het p.v. van het examen tot verhoging in de weddeschaal 20E, recht op een

gebeurlijke bevordering tot bestuurschef in de rang 22A. Daartoe worden zij die ten minste vier jaar de rang 20E bekleed hebben volgens hun dienst- en graadanciënniteit gerangschikt op een lijst van kandidaten, waarbij ook de beoordeling een rol speelt en in laatste instantie de leeftijd van de ambtenaar.

8. In de loop van 2001 werd verzoekers aandacht getrokken door een rangschikkingsnota van bestuursassistent 20E, die op de diensten van het departement circuleerde, en waaruit bleek dat een collega, in casu Marie-Eve RONDOU, die precies op hetzelfde moment als verzoeker haar stage had aangevangen (01.02.1996) en dus over precies dezelfde graad- en dienstanciënniteit als verzoeker beschikte, precies op dezelfde dag werd benoemd en eveneens over dezelfde beoordeling beschikte, in tegenstelling tot verzoeker, reeds op de selectielijst stond voor bevordering tot bestuurschef.

Uit de gegevens bleek dat zij reeds in 1997 aan het examen 20E had deelgenomen en geslaagd was. Omdat dit verzoeker verwonderde, heeft hij bij deze collega geïnformeerd hoe het mogelijk was dat zij zich reeds in 1996, zijnde nog niet benoemd, voor dit examen had kunnen inschrijven.

Zij antwoordde daarop dat zij eerst bij de personeelsdienst had geïnformeerd of het mogelijk was, onmiddellijk na het beëindigen van de stage, aan dit examen te kunnen deelnemen en dat daarop eerst negatief werd geantwoord door de personeelsdienst van Binnenlandse Zaken, om reden dat zij nog niet benoemd was, waarop zij zich naar het Ministerie van Ambtenarenzaken heeft begeven, waar men haar zou meegedeeld hebben dat zij, omwille van het feit dat haar stage positief was beëindigd, toch reeds, zijnde nog niet officieel benoemd, voor deelname in aanmerking kwam. Met deze informatie heeft zij zich dan nadien weer op de personeelsdienst van Binnenlandse Zaken aangeboden, waar men haar dan vooralsnog in september 1996 voor dit examen heeft ingeschreven. Verzoeker was van dit gebeuren helemaal niet op de hoogte. Collega Marie-Eve RONDOU werkte in die periode niet op dezelfde dienst als verzoeker.

9. Daar verzoeker precies over dezelfde dienst- en graadanciënniteit beschikt, en verzoekers laatste beoordeling eender is als die van deze collega, en daar eiser tegelijk heden vier jaar dienst heeft als bestuursassistent 20 E, wat de voorwaarden zijn voor bevordering tot de graad bestuurschef, rang 22A, maar daar bij gelijke rangschikking de oudste ambtenaar volgens het statuut van het rijksperoneel en het personeel van de instellingen van openbaar nut, K.B. 02.10.1937, voorgaat bij eventuele bevordering, voelde verzoeker zich benadeeld en liet hij door zijn vakbond op 17.01.2002 een schrijven richten aan de personeelsdienst van zijn departement (stuk 1).

10. Het antwoord van de personeelsdienst daarop was weinig bevredigend. De personeelsdienst schrijft:

'Eén van de voorwaarden waaraan de kandidaten moesten voldoen was 'op 1 augustus 1996 vast ambtenaar zijn van rang 20'. Betrokkene voldeed inderdaad aan voornoemde voorwaarde, maar was op dat ogenblik nog niet opgenomen in de gegevensbank gezien de stageverslagen, vereist voor een vaste benoeming, slechts eind oktober 1996 op de personeelsdienst zijn toegekomen. Zijn benoemingsbesluit kon daarom pas op 12 november 1996 opgesteld worden.

(...)

De collega, waarvan sprake in uw brief, zal de personeelsdienst telefonisch hebben op de hoogte gebracht van het welslagen van haar stage, zodat het nodige kon worden gedaan om hem/haar nog in te schrijven voor bovenvermeld examen.'

11. Op 07.05.2002 ten slotte circuleert er op de diensten van het departement een rangschikkingsnota en een benoemingsvoorstel van 48 kandidaten voor bevordering tot bestuurschef. (Bundel 3 : verzoeker duidde op deze lijst aan wie tot de Nederlandse en de Franse taalrol behoort). De 48ste kandidaat is

Marie-Eve RONDOU. Vermits eiser het eerdere antwoord van de personeelsdienst niet bevredigend vond, en bovenal omdat dit de laatste keer is dat er nog kandidaten zullen bevorderd worden tot bestuurschef, die een 'uitdovende graad' wordt ingevolge de invoering van het Copernicusplan voor de ambtenaren van de niveau's 4, 3, 2 en 2+, heeft eiser een aangetekend bezwaarschrift verzonden naar de waarnemend Secretaris-generaal, de heer S. SCHEWEBACH. (zie stukken bundel 3).

12. Op 28.05.2002 ten slotte ontvangt verzoeker een antwoord dat al evenmin bevredigend is en louter verwijst naar de voorafgaandelijke briefwisseling tussen verzoekers vakbond en de personeelsdienst van het departement, hoewel verzoeker op de mogelijkheid van een minnelijke schikking had aangestuurd, de mogelijkheid suggererend boventallig benoemd te worden (Zie stuk 4 + bundel 3).

13. De gevolgen zijn dan ook duidelijk: ingevolge de nakende invoering van het Copernicusplan is deze promotie voor verzoeker naar de toekomst toe onbestaande geworden. Er zullen geen nieuwe titularissen voor deze graad meer worden benoemd.

14. Op 18.06.2002 ontvangt verzoeker via een rondschrijven uitgaande van de Personeelsdienst het benoemingsbesluit van 49 i.p.v. 48 bestuurschefs (stuk 8).";

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat, gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de wet voorziet, en op de ernstige stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad van State teweegbrengt, waarbij de rechten van verdediging van de verwerende partijen tot een strikt minimum zijn herleid, de uiterst dringende noodzakelijkheid op het eerste gezicht onbetwistbaar moet zijn; dat een verzoekende partij die meent een beroep te moeten doen op de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid alleszins moet aantonen bij het instellen van de vordering met de vereiste spoed, diligentie en alertheid te zijn opgetreden;

Overwegende dat uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij kennis heeft genomen van de bestreden beslissing op 18 juni 2002; dat het verzoekschrift pas op 18 juli 2002 werd ingediend; dat het gedrag van de verzoekende partij niet getuigt van een diligente en alerte houding; dat hieruit volgt dat de

uiterst dringende noodzakelijkheid niet is aangetoond, zodat de vordering als onontvankelijk wordt verworpen;

3. Overwegende dat niet is voldaan aan de eerste van de door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

### **Artikel 2.**

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftientig juli tweeduizend en twee, door :

|       |              |                                  |
|-------|--------------|----------------------------------|
| de H. | E. BREWAEYS, | wnd. kamervoorzitter, staatsraad |
| Mevr. | A. WIJNANTS, | griffier.                        |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**A. WIJNANTS.**

**E. BREWAEYS.**